

T-201/04. sz. ügy

**Microsoft Corp.
kontra
az Európai Közösségek Bizottsága**

„Beavatkozás – Reprezentatív társulás – Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikkének 6. §-a – Az írásbeli szakaszban való részvétel iránti kérelem – Előre nem látható körülmények vagy vis maior – Kivételes körülmények”

Az Elsőfokú Bíróság negyedik tanácsa elnökének végzése, 2005. április 28. . . II - 1495

A végzés összefoglalása

- 1. Eljárás – Beavatkozás – Érdekelt személyek – Reprezentatív társulás által a tagjait érintő elvi jelentőségű kérdéseket felvető jogvitába történő beavatkozás iránti kérelem – Megengedhetőség
(A Bíróság alapokmánya, 40. cikk, második bekezdés, és 53. cikk, első bekezdés)*

2. *Eljárás – Beavatkozás – A beavatkozó eljárási jogainak a beavatkozási kérelem benyújtásának időpontjától függő terjedelme*
(Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 115. cikk, 1. § és 116. cikk, 2., 4. és 6. §)
3. *Eljárás – Beavatkozás – A kereset benyújtásáról szóló közleménynek a Hivatalos Lapban történt közzétételétől számított hat hetet meghaladóan beavatkozási kérelmet előterjesztő beavatkozó eljárási jogainak korlátozása – Eltérések – Előre nem látható körülmények vagy vis maior – Fogalmak – Más beavatkozó elállása – Kizártság*
(A Bíróság alapokmánya, 45. cikk, második bekezdés; az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 99. cikk és 115. cikk, 1. §)

1. A Bíróság alapokmánya 40. cikkének második bekezdése értelmében, amely az 53. cikk első bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra is irányadó, a beavatkozás joga minden olyan személyt megillet, aki valószínűsíti, hogy az ügy kimeneteléhez érdeke fűződik, kivéve a tagállamok egymás elleni, a Közösség szervei közötti, vagy a tagállamok és a Közösség intézményei közötti jogvitákat.

az eljárás hatékonyságát és megfelelő lefolytatását.

(vö. 25–26. pont)

Ilyen érdeket valószínűsít a reprezentatív társulás, amelynek célja tagjai érdekeinek védelme, és amely a tagjait érintő alapvető kérdéseket felvető jogvitába kíván beavatkozni. A beavatkozáshoz való jog ilyen széles értelmezésének célja az, hogy lehetővé tegye az ügy háttérének minél alaposabb vizsgálatát, és megakadályozza az egyéni beavatkozások magas számát, amely akadályozhatja

2. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 115. cikke 1. §-ának és 116. cikke 2., 3., és 6. §-ának együttes olvasatából következik, hogy a beavatkozó eljárási jogai különböznek attól függően, hogy az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a kereset benyújtásáról szóló közlemény közzétételétől számított hat héten belül, vagy e határidő letelte után, de a szóbeli szakasz megnyitásáról szóló határozat meghozatala előtt nyújtotta be a beavatkozási kérelmet.

Ha a beavatkozó a kérelmét a fenti határidőn belül terjeszti elő, joga van akár az írásbeli, akár a szóbeli szakaszban részt venni. Ezen a címen másolatot kell kapnia valamennyi eljárási iratról, és joga van beavatkozási beadvány benyújtására, amely tartalmazza kérelmeit – amelyek valamelyik fél kérelmeinek teljes vagy részleges támogatására irányulnak –, a felhozott jogalapokat és érveket, és szükség esetén a felajánlott bizonyítékok megjelölését. Ezzel szemben, ha a beavatkozó a kérelmét a fenti határidő lejártá után terjeszti elő, kizárólag a szóbeli szakaszban vehet részt, feltéve hogy annak megnyitása előtt fordult az Elsőfokú Bírósághoz. Ezen a címen másolatot kell kapnia a tárgyalásra készített jelentésből, és a szóbeli szakasz során terjesztheti elő az erre vonatkozó észrevételeit.

Ezek a szabályok kógensek, így nem lehetnek sem a felek, sem a bíróság mérlegelésének tárgyai.

(vö. 35–42. pont)

3. A Bíróság alapokmánya 45. cikkének második bekezdése szerint a határidő elmulasztásából származó jogvesztést nem lehet figyelembe venni, ha az érdekelt előre nem látható körülményekre vagy *vis maiorra* hivatkozik. Az eljárási határidőkre vonatkozó szabályokat szigorúan kell alkalmazni, mivel ez

szolgálja a jogbiztonság követelményét, és ez szükséges ahhoz, hogy elkerülhető legyen bármiféle hátrányos megkülönböztetés vagy önkényes bánásmód az igazságszolgáltatás során. E fő szabály alól kivételt jelentő, és így megszorítóan értelmezendő fent hivatkozott rendelkezés olyan, kógens eljárási határidők elmulasztására vonatkozik, amelyek lejártá a természetes vagy jogi személyek számára addig nyitva álló keresetindítási jog, vagy a beavatkozási kérelem benyújtására vonatkozó jog tekintetében jogvesztő. Amennyiben e rendelkezés az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 115. cikkének 1. §-ában előírt hathetes határidőre is alkalmazandó – amelynek lejártá a beavatkozási kérelem benyújtására vonatkozóan nem jogvesztő, de mint jelen esetben is, korlátozza a beavatkozó eljárási jogait –, csak egészen kivételes körülmények, vagyis előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállása esetén engedhető meg e cikk alapján az eljárási határidőkre vonatkozó szabályoktól történő eltérés.

Az előre nem látható körülmények és a *vis maior* fogalma egyfelől egy objektív elemből áll, amely az érdekelt akaratától független és rendellenes esemény bekövetkeztét jelenti, másfelől pedig egy szubjektív elemből, amely az érdekelt kötelezettségét fejezi ki arra, hogy megfelelő intézkedések alkalmazásával, és különösen az eljárás lefolyására ügyelve és gondosan eljárva védekezzen az előb-

bi esemény következményei ellen. Bár valamely reprezentatív társulás elállása, még akkor is, ha közös tagjai is vannak a beavatkozást kérővel, valószínűleg ez utóbbi akaratától független körülmény, önmagában nem minősül rendellenes eseménynek. Ugyanis, bármely beavatkozó bármikor elállhat a beavatkozástól, csakúgy mint ahogy minden felperesnek

jogában áll bármikor elállnia keresetétől az eljárási szabályzat 99. cikkének megfelelően.

(vö. 46–52. pont)